

Şah prin corespondenţă!

Vreţi să nu mai regretaţi că aţi pierdut la şah dintr-o simplă neatenţie? Vreţi să scăpaţi de comentariile supărătoare — adesea — ale spectatorilor ocazionali? Sau să nu mai intraţi în „criză de timp", întîrziind... la întors acasă?

Atunci, jucaţi şah prin corespondenţă!

Aici nu mai poate fi vorba de pripeală. Gîndeşti la fiecare mutare chiar şi 3 zile (termen-limită), o scrii pe o carte poştală şi o trimiţi adversarului prin poştă. Aştepţi apoi liniştit ca factorul poştal să-ţi aducă acasă răspunsul...

TEREZA URZICĂ

Amatorii de şah din mediul sătesc, de pe şantiere îndepărtate sau exploatări forestiere, pot găsi adversari pe măsură luînd parte la turneele prin corespondenţă. Dar nu numai aceştia. Orice şahist îşi poate ridica calificarea şi întări forţa de analiză, jucînd prin corespondenţă, competiţie în care se efectuează mutări numai după cercetarea minuţioasă a poziţiei.

Iată cîteva elemente care explică succesul turneelor prin corespondenţă organizate în ultimii ani în ţara noastră. Zilele trecute a luat sfîrşit primul campionat republican de şah prin corespondenţă, început în anul 1960 cu întreceri în 35 grupe preliminare. Semifinalele s-au disputat în 1961, iar anul trecut s-a dat startul în cele două turnee finale, masculin şi feminin. Ca rezultat, primii campioni ai ţării la şah prin corespondenţă sînt profesoara Tereza Urzică din Vatra Dornei şi inginerul mecanic Aurel Anton din Iaşi. Ca dovadă că şi prin corespondenţă întrecerea este foarte dîrză trebuie să notăm că ultimul a fost desemnat ca învingător prin aplicarea sistemului Soneborn, fiind la egalitate de puncte cu următorii doi clasaţi: M. Şu-

ANTON AUREL

ta — Oradea şi C. Ştefaniu — Bucureşti. A doua clasată la fete a fost învăţătoarea Ieşenca Ciurel din comuna Sinersig, regiunea Banat.

In total au luat parte 320 concurenţi. Un început promiţător!

V.

Discuţii despre sport cu artistul poporului Grigore Vasiliu-Birlic

— Dacă fac sport? Hm... păi... dragul meu, a face trei ceasuri în scenă mişcări de loc uşoare, a-ţi încerca glasul şi sufletul într-un efort reunit, trăind repet: trei ceasuri, *stări emoţionale variate, şi peste toate acestea a emoţiona şi... tribunele, care la noi se numesc staluri şi balcoane, nu-i sport? Aud? Nu rîde, că nu-i de glumă! Oho! Spectacolul sportiv! şi cel de teatru — cer eforturi. Eforturi bine coordonate, care să ducă la performanţe, adică... mă rog, la succes, cer antrenamente, repetiţii chinuitoare, reluate de zeci şi sute de ori... Nu văd mare deosebire între actor şi sportiv. Sportul şi arta? Eforturi organizate, coordonate, ridicate la rang de virtuozitate şi ambele puse în slujba spectatorului, a publicului...*

Gesticulaţia vie şi inflexiunile vocii lui Birlic nu se mai cer descrise, ca şi mimica sa, caracteristică:

— Dacă merg la sport? Ha, ha... ai să vezi îndată! Scrie, scrie tot, stimabile, şi nu scăpa nici un cuvinţel, mă rog matale. Fii atent! Aşaa... Păi, s-o încep cu fluierul. Da, daa... fluierul arbitrilor de fotbal! Mi se pare teribil de actuală problema, mai ales că ai văzut ce-au păţit deunăzi cei ce claxonau cu abuz. Iată, aşadar: arbitrii „acordă" pedepse cu o uşurătate demnă de o cauză mai bună. Fluieră, nene, cu şi fără rost, cît de mult, tare, mereu, doar-doar noi, cei din tribune, le vom aprecia prezenţa şi priceperea, reuşind astfel să stînjenească jocul, rupîndu-i firul, stricîndu-i cursivitatea... Nu mă refer, ferească... Federaţia, la infracţiuni evidente! Nuuu... De multe ori însă, se fluieră (am văzut eu, care rar lipsesc de la fotbal) cu o pasiune greşită, cu o ostentaţie obositoare, adesea inutil şi nepedagogic. Asemenea judecători nu dau dovadă, cum cred ei, de obiectivitate. Nu! Reuşesc să irite şi „părţile" şi spectatorii; totodată creează nervozitate, nasc noi revanşe, apoi tot ei simt nevoia de... reparaţii. Scrie, rogu-te, la gazetă, că eu Birlic socotesc un arbitru cu atît mai bun — cu cît fluieră mai puţin! Pare niţel pe dos, nu? Ia, să reflecteze un pic prietenii cavaleri ai fluierului!

Artistul poporului, agitat, face trei paşi, tuşeşte, şi ca o veveriţă se repede spre reporter:

— Aha! Şi încă o treabă! Scrie, scrie, te rog, tot... De ce, mă rog, echipe bune, echipe fruntaşe, cu locuri în... fotoliile de orchestră ale clasamentului în deplasări ne fac adesea surprize atît de triste? Nu-mi intră în cap şi pace! De ce? Terenul? E altfel dimensionat? Publicul? E altul? Mingea? E pătrată? Ce se petrece? Au trac? Intră în panică? De ce, nene?

Reporterul, se face mic.

Gr. VASILIU BIRLIC

Văzuţi de Grin

— Te întreb: de ce? Domnule, noaptea m-am trezit odată şi-am stat cu ochii pironiţi în tavan: care să fie pricina? Antrenorii echipelor în cauză au avut oare şi dînşii insomnii? Federaţia a avut oare şi dînsa nopţi albe, umblînd să dezlege aceste mistere? Aştept şi azi răspuns la nedumerirea mea... Şi zău, aş fi fericit să mă pomenesc într-o seară, la teatru, cu... Valentin Stănescu, sau cu Ştefan Onisie, care să mă dumirească! Ia, spune-mi: ce-ar zice spectatorii mei din Constanţa, sau din Cluj, sau din Bacău, dacă în turneu m-aş bîlbîi pe scenă, sau mi-aş uita rolul? Aud?

Birlic s-a... liniştit.

— Ce gîndesc despre Tokio? Poftim: vreau cît mai multe medalii de aur! Vreau să se cînte la Tokio imnul nostru, de atîtea ori, pînă l-or învăţa pe dinafară şi participanţii, şi spectatori şi oficiali! Dumneata nu vrei asta? Ha... aşa e că vrei? Dar cine nu vrea? Eu repet, cum ai auzit, Avarul *la* Naţional... *Dacă vreau să fac succes? Dacă vreau aplauze şi cronici bune? Dacă doresc să fie încă o biruinţă a teatrului nostru? Oho-ho! Şi încă cum doresc! Dar... Dar... ştii care-i secretul succesului?*

Reporterul ridică din umeri.

— Nu, nu... ştii care-i secretul? Să-ţi spun eu: voinţa, nene, vo-in-ţa! Este voinţă? Se va munci bine! Este voinţă? Se vor găsi căile spre succes! Este voinţă? Se vor învinge adversarii, adică greutăţile... Asta le-o spun şi prietenilor atleţi, boxeri, canotori, înotători: voinţa de muncă, voinţa de luptă, voinţa în buna lor pregătire! Condiţii excelente sînt, sportivi extrem de talentaţi sînt... Marile succese se fac. Se clădesc, ca şi casele. Nu se cîştigă ca maşinile la Sportexpres. Mă-nţelegi? Aici e muncă! Să ştie de la mine asta: aplauzele nu se cîştigă prin... tragere la sorţi! Nu, fraţilor, prin muncă şi prin voinţă! De aceea nu admit formula: „Am cîştigat meciul cutare..." ci „am învins în cutare joc..." Este?

Reporterul aprobă din toată inima. Birlic răsuflă uşurat:

— Dacă am căzut de acord, atunci: CORTINA!!

interviu luat de
I. GRIN

Secvenţa ALBĂ

În mesadă de ţigaie
S-a-mbrăcat imensul deal.
Totul pare ca o foaie
Albă de... extemporal!

Zboară săniile-rachete
Pe orbite argintii.
Se văd schiuri-siluete,
Cu şi... fără de copii.

Vîntul s-a oprit, îmi pare
Gerul, însă, pişicher
A-nceput să-nţepe tare
(Deh, a devenit...
scrimer!)

Iar în larma cea ghiduşă
— Cum e la Spartachiadă —
Singurul ce face... tuşă
Este... OMUL DE ZĂPADĂ.

În această perspectivă
Iată, iarna demonstrează
Cum că este o sportivă
Ce nu... hibernează!

TITI GHEORGHIU
Vaslui

VARIETĂŢI

UN ACCIDENT CURIOS

Un accident puţin obişnuit i s-a întîmplat schiorului Albert Plank, cu prilejul unui concurs de sărituri de la trambulină, care a avut loc la Semmering (Austria): el şi-a pierdut în aer unul din schiuri.

Aterizarea n-a fost prea plăcută...

„ROBINSONADA"

Un ziar belgian a iniţiat o anchetă originală, invitîndu-şi cititorii să răspundă de unde vine cuvîntul „robinsonadă", ştiut fiind că prin acest cuvînt se înţeleg salturile acrobatice pe care le fac uneori portarii echipelor de fotbal, pentru a apăra spaţiul porţii.

Majoritatea răspunsurilor primite de ziar au indicat pe... Robinson Crusoe...

S-au găsit bineînţeles şi răspunsuri exacte, care au arătat că acest cuvînt vine de la portarul englez Robinson, care a demonstrat, pentru prima oară în istoria fotbalului, acest gen de sărituri.

SPORT ŞI LONGEVITATE

Englezoaica Mary Moore, în vîrstă de 72 de ani, de profesiune medic, a parcurs distanţa Glasgow — Londra mergînd fără întrerupere cîte 12 ore pe zi.

Sportiva septuagenară s-a declarat gata să participe la Jocurile Olimpice, dacă ar exista probe de marş pentru femei!

DENUMIRI BIZARE

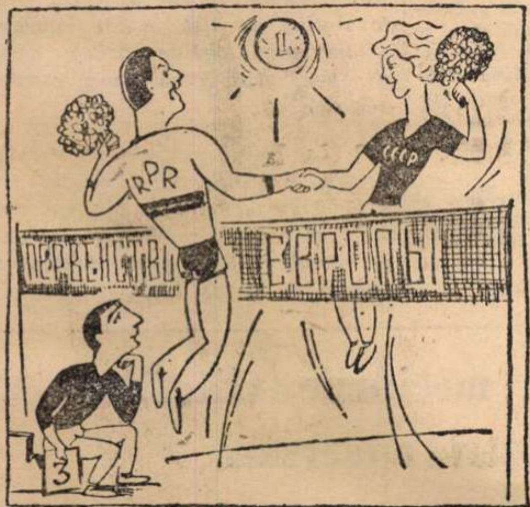
Alegerea denumirii unui club sportiv este adeseori o treabă foarte dificilă, întrucît „naşii" respectivi ţin ca acesta să reflecte cît mai bine specificul respectivului club. Printre demunirile atrăgătoare, semnificative, îşi fac loc însă uneori şi unele titulaturi de-a dreptul comice. Anglo-saxonii vor să devină, pare-se recordmani în acest domeniu. Într-adevăr, un grup de jucători de cricket din Cambridge s-au reunit într-un club căruia i-au dat numele de... „etcaetera"....

Comentariile sînt desigur de prisos...

OM DE ŞTIINŢĂ ŞI SPORTIV FRUNTAŞ

Georges Rolland, selecţionat de peste 100 de ori în echipa de tenis de masă a Belgiei, este un apreciat astronom care a descoperit o cometă ce-i poartă numele.

Georges Rolland a fost prezent pe tabelul participanţilor în cadrul campionatelor internaţionale ale R.P.R. desfăşurate acum cîţiva ani la Constanţa.

După cum se ştie la campionatele europene de volei organizate — recent — în ţara noastră, titlurile de campioane au revenit echipelor R. P. Romîne (masculin) şi Uniunii Sovietice (feminin), în timp ce selecţionata masculină a U.R.S.S., campioană mondială, s-a clasat pe locul 3. În caricatura de mai sus, ziarul „Sovietski sport" înfăţişează tocmai această situaţie.

Ştiaţi că...

...prima probă olimpică la care au fost admise femeile a fost tirul cu arcul? Ea a figurat în programul Olimpiadelor începînd din anul 1904 pînă în 1920.

...pentru a asigura tuturor arbitrilor o cît mai bună pregătire fizică în vederea viitoarelor competiţii, colegiul de arbitri din oraşul Sibiu a lua iniţiativa de a alcătui o echipă de handbal în 7, care participă cu regularitate la întrecerile din cadrul „Cupei F.R.H."? Un fapt pozitiv: pînă acum nici unul dintre „jucători" n-au protestat la deciziile... arbitrilor! (M. Vlădoianu-corespondent).

...cel mai mic arbitru de fotbal din lume se află în Brazilia? Numele lui este Herminio Marques, iar înălţimea: 1 metru fix.

Spectatorii sînt de părere că Marques este însă întotdeauna la... înălţimea sarcinilor sale şi că, în ciuda staturii sale, are multă autoritate.

...cuvîntul „gimnastică" era folosit încă cu 400 de ani înaintea erei noastre?

Prima duminică fără fotbal

Portarul „Siderurgistului"
(26 goluri primite)
S-a închis, vă rog, pînă
la... primăvară!

Microbistul... microbiştilor
„Vine, vine... primăvara!"

Un arivist
Sper să ajung la... 1 martie '64!

MIHAI TODEA

ÎN PATRU RÎNDURI

Meciul de fotbal dintre Steagul roşu şi Dinamo Bucureşti a fost de slabă calitate.

În vreme ce privea la joc
Sta zgribulit un spectator
Căci nu l-a încălzit de loc
Nici soarele, nici...meciul lor

Antrenorii unor secţii pe ramură de sport vin la antrenament în costum de stradă

Cînd începe antrenamentul
Şi priveşti tot stadionul
La sportivi admiri talentul
Iar la antrenor... paltonul.

La campionatele republicane unii concurenţi au primit chiar şi nota... 0.

Parte din gimnaşti luară
Zero-n probele acele
Cum se vede preferară
Şi la note tot... inele.

V. D. POPA

Poşta MAGAZIN

GHEORGHE GROVU, Făgăraş. Romînia n-a participat la preliminariile campionatului mondial de fotbal din 1962. Aţi cîştigat, deci, pariul pe care l-aţi făcut cu tatăl dv. Asta nu înseamnă însă că în celelalte controverse — nefotbalistice, pe care le aveţi cu tatăl dv., tot dv. aveţi dreptate.

ANDREI NISTORAN, comuna Moldova Nouă. Cea mai bună performanţă obţinută de un sportiv romîn în cadrul campionatului mondial de şah este aceea realizată acum trei ani de Theodor Ghiţescu, în turneul zonal de la Marianske Lazne: locul 4. I-a lipsit o jumătate de punct pentru a ocupa locul 3 şi a se califica astfel pentru turneul interzonal, poarta de intrare în turneul candidaţilor. Dv. credeţi că Florin Gheorghiu va reuşi să joace şi în turneul candidaţilor. Nu este atît de uşor! Dar Florin Gheorghiu ne-ar putea dovedi că nu este nici atît de greu!

VASILE ŞERBAN, Bucureşti. Un singur fotbalist a obţinut titlul de maestru emerit al sportului: Iosif Petschowski. Să vedem cine urmează şi, mai ales... cînd?

PETRU UJLACHI, CLUJ. — 1) Celebrul portar spaniol Riccardo Zamora are astăzi 62 de ani. — 2) Da: actorul italian de cinematograf Raf Valone s-a făcut întîi cunoscut ca... jucător de fotbal. În 1939 era centrul înaintaş al echipei Torino, din prima divizie a Italiei.

G. KALMUZ, TIMIŞOARA. — 1) Echipa feminină de gimnastică Ştiinţa—Bucureşti care a cîştigat în acest an campionatul ţării, a fost alcătuită din următoarele gimnaste: Sonia Iovan, Elena Leuştean—Popescu, Elena Tutan, Atanasia Ionescu şi Ghizela Adam. — 2). Arbitrul meciului Minerul Baia Mare—C.F.R. Timişoara, Alexandru Pîrvu, a procedat regulamentar „marcînd" timpul care s-a pierdut prin întreruperi sau întîrzieri nejustificate ale jocului şi adăugîndu-l la durata obişnuită a reprizelor. Pentru a se recupera timpul irosit intenţionat de timişoreni prin simulări, întîrzieri în repunerea mingii în joc, el a prelungit meciul cu circa 4 minute. Că dv. ca suporter al echipei timişorene, care conducea cu 2—1, aceste 4 minute v-s-au părut 10, iar altora poate o... veşnicie, asta este altceva! Aţi avut emoţii, dar cel puţin aţi cîştigat...

NICOLAE SIMA, BUCUREŞTI. — Siderurgistul Hunedoara, a fost de două ori... oaspetele categoriei A: în 1954 şi în ediţia 1960—1961. La prima participare, a obţinut următoarele rezultate în meciurile cu C.C.A. (Steaua): 2—1 la Hunedoara şi 0—1 la Bucureşti.

GHEORGHE DAMIAN, BUCUREŞTI. 1) Cele două aripi ale Ripensiei, Silviu Bindea şi Ştefan Dobai, au jucat de 27 şi, respectiv, 41 de ori în echipa naţională. Actualmente, Bindea este antrenor la Ştiinţa Timişoara, iar Dobai antrenează formaţia Rapid Tîrgu Mureş din categoria C. — 2) Vreţi adresa echipei dv. favorite, Petrolul Ploieşti, ca să-i scrieţi ori de cîte ori face partide slabe? Vă dăm adresa... dar să nu spuneţi c-o ştiţi de la noi: Ploieşti.

EMILIAN COLER, SUCEAVA. — 1) Iaşin n-a apărat niciodată în ţara noastră. — 2) Internaţional Board este un organism al F.I.F.A. care se ocupă de regulile de joc. — 3) În turneul final de fotbal de la Tokio, meciurile se dispută tot după sistemul eliminatoriu, ca şi preliminariile.

ION POŞTAŞU
Desen de N. CLAUDIU

DE SEZON

Un copil, fiind cu mama
(O schioară), la plimbare
Se pierdu. Rămase-n urmă
Încîntat de galantare.

Cînd văzu că este singur
Începu — firesc — să
plîngă
Făcînd lumea, tot firesc,
Împrejuru-i să se strîngă.
— Dacă ai plecat cu mama
(Începură-n cor vreo trei)
Trebuia să laşi vitrina,
Să te ţii de fusta ei...

Puştiul, bosumflat,
răspunde
(Îngropînd nasu-n palton):
— Cum o să mă ţiu de
fustă
Dacă poartă...
pantalon?!

R. T. STANA